

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувано по почин на Е. Е.

(Дело C-80/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Приложно поле — Понятие за наследяване с трансгранични последици — Понятие за обичайно местопребиваване на починалия — Член 3, параграф 2 — Понятие за съд — Приложимост спрямо нотариусите на правилата относно съдебната компетентност — Член 3, параграф 1, букви ж) и и) — Понятие за решение и за автентичен акт — Членове 5, 7 и 22 — Споразумение за избор на съд и за избор на правото, приложено към наследяването — Член 83, параграфи 2 и 4 — Преходни разпоредби)

(2020/C 297/15)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страна в главното производство

Е. Е.

в присъствието на: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė, K.-D. E.

Диспозитив

- 1) Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство трябва да се тълкува в смисъл, че положение, при което починалият, който е гражданин на държава членка, е пребивавал в друга държава членка към датата на смъртта си, без да прекъсва връзките си с първата от тези държави членки, в която се намират имотите, съставляващи неговото наследствено имущество, докато наследниците му имат местопребиваване в тези две държави членки, попада в обхвата на понятието „наследяване с трансгранични последици“. Последното обичайно местопребиваване на починалия по смисъла на този регламент трябва да се определи от сезирания с наследяването орган само в една от посочените държави членки.
- 2) Член 3, параграф 2 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че литовските нотариуси не упражняват съдебни функции при издаването на национално удостоверение за наследствени права, освен ако не се установи друго при проверките, които следва да извърши запитващата юрисдикция. Тя обаче трябва да определи дали посочените нотариуси действат чрез делегиране на правомощия или под контрола на съдебен орган и следователно дали могат да бъдат квалифицирани като „съдилища“ по смисъла на същата разпоредба.
- 3) Член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че ако запитващата юрисдикция приеме, че литовските нотариуси могат да бъдат квалифицирани като „съдилища“ по смисъла на този регламент, издаването от тях удостоверение за наследствени права може да се счита за „решение“ по смисъла на посочената разпоредба, поради което за целите на издаването му тези нотариуси могат да прилагат правилата относно компетентността, предвидени в глава II от разглеждания регламент.
- 4) Членове 4 и 59 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкуват в смисъл, че нотариус от държава членка, който не е квалифициран като „съд“ по смисъла на посочения регламент, може да издава национални удостоверения за наследствени права, без да прилага предвидените в този регламент общи правила относно компетентността. Ако запитващата юрисдикция приеме, че посочените удостоверения отговарят на условията по член 3, параграф 1, буква и) от същия регламент и следователно могат да се считат за „автентични актове“ по смисъла на същата разпоредба, те пораждават в другите държави членки последиците, които член 59, параграф 1 и член 60, параграф 1 от Регламент № 650/2012 придават на автентичните актове.
- 5) Членове 4, 5, 7 и 22 и член 83, параграфи 2 и 4 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкуват в смисъл, че волята на наследодателя, както и споразумението между неговите наследници могат да доведат до определяне на съд, компетентен в областта на наследяването, и до прилагането на закон за наследството, различен от този, който би бил определен в съответствие с установените в този регламент критерии.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 29.4.2019 г.